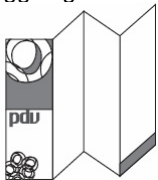

1. Kivágni

2. Behajtani négy
részre
függőlegesen

3. Behajtani két
részre
vízszintesen

A JELEN PILLANAT ÖRÖME

Életige

2007. szeptember

„Törekedjél inkább
igaz lelkültre,
életszentségre,
hitre, szeretetre,
türelmre és
szelídségre!”
(1Tim 6,11)

Chiara Lubich
magyarozatával.

Összeállítás a Centro Gen3
gondozásában.

Ez a buzdítás Pál hűséges munkatársának, útítársának és barátjának, Timóteusnak szól, aki bizalmasából szinte fiává lett.

Neki írja az apostol, miután beszél a görgről, az irigységről, a széthúzásról és a pénzhez való ragaszkodásról: „Te azonban, Isten embere, menekülj ezektől!” És ösztönzi, hogy olyan életre törekedjen, ahol tündökölnék az emberi és keresztény erények.

A keresztelekor tett ígéret visszhangzik ezekben a szavakban, hogy ellene mondunk a bűnnek („menekülj”), és a jóhoz csatlakozunk („törekedj”).

A Szentlélektől ered a gyökeres változás, a képesség és az erő, hogy valóra váltsuk Pál buzdítását.

Hogyan éljük mindezeket az erényeket a hétköznapiakban?

Nehéznek tűnhet egyenként megvalósítani őket.

De miért ne élhetnénk a jelen pillanatot radikális szeretetben?

HA VALAKI ISTEN AKARATÁBAN ÉLI A JELENT, AKKOR ISTEN ÉL BENNE, ÉS HA ISTEN ÉL BENNE, AKKOR SZERETET VAN BENNE.

Aki a jelen pillanatot éli, az a körülményeknek megfelelően **türelmes, állhatatos, szelíd, teljesen szegény, tiszta és irgalmas, mert szeretetét a legmagasabb és leghitelesebb módon fejezi ki.** Valóban szereti Istent teljes szívéből, teljes lelkéből és minden erejéből. Mivel bensőleg megvilágosodott és a Szentlélek vezet, **nem ítélkezik, nem gondolkod rosszat, úgy szereti felebarátját, mint önmagát.** Megvan benne az a hihetetlen evangéliumi erő, hogy „odatartsa a másik arcát is”, és hogy „elmenjen kétannyira”.

„AZ IRGALMASSÁG SZÖVETSÉGE”

Történt egyszer,
hogyan...

Mindabból, amit megtapasztaltunk azzal az első néhány lánnyal, akivel 1944-ben létrehoztuk Trentóban a fokolárt, megsejthető, hogyan lehet életre váltani ezt az ígét, elsősorban a szeretetet, a türelmet, a szelídséget. Különösen kezdetben nem volt mindig könnyű radikálisan élni a szeretetet. Megegett, hogy kapcsolatainkat belepte a por, és alábbhagyott az

egység. Ez akkor történt például, amikor észrevettük a többiek hibáit, tökéletlenségét, és ítélkezni kezdtünk, így akadályoztuk a kölcsönös szeretet áramlását.

Hogy ez ne így legyen, egy napon arra gondoltunk, szövetséget kötünk egymással, és ezt az irgalmasság szövetségének hívtuk. Elhatároztuk, hogy minden reggel újnak, teljesen újnak fogjuk látni azt a felebarátot, akivel a fokolárban, az iskolában, a munkahelyen és bárhol találkozunk, hogy egyáltalán nem fogunk a hibáira emlékezni, inkább befedjük mindet szeretettel. Ezért szívünkben teljes irgalommal, teljes mértékű megbocsátással közeledtünk mindenkihez.

Igen komoly elhatározás volt ez, amire mindannyian együtt jutottunk. Hogy segítségével, amennyire csak képesek vagyunk, mindig elsők legyünk a szeretetben, és utánozzuk az irgalmas Istent, aki megbocsát és felejt.

Chiara

www.teens4unity.net